

Το κείμενο του ψηφίσματος για το καζίνο στο Μαρούσι

Δηλώνουμε κατηγορηματικά την αντίθεσή μας στο σχέδιο μεταφοράς του καζίνο της ΠΑΡΝΗΘΑΣ στο Μαρούσι, δυνάμει του ΠΔ 36/2023 με τίτλο «Έγκριση μεταφοράς καζίνο Πάρνηθας στην περιοχή Δηλαβέρη (Μαρούσι Αττικής) – Έγκριση Ειδικού Πολεοδομικού Σχεδίου (ΕΠΣ) στην περιοχή Δηλαβέρη, Δήμου Αμαρουσίου (Ν. Αττικής) και καθορισμός χρήσεων γης, όρων και περιορισμών δόμησης, περιβαλλοντική έγκριση του ΕΠΣ και έγκριση Ρυμοτομικού Σχεδίου Εφαρμογής (ΡΣΕ) αυτού.» (ΦΕΚ 79/Α/2023)

Το σχέδιο περιβαλλοντικής μελέτης είναι παράνομο και ανατιολόγητο για τους ακόλουθους συνοπτικά λόγους:

- Αντίκειται στο Άρθρο 24 παρ. 2 του Συντάγματος και στις γενικές αρχές του ορθολογικού χωροταξικού και πολεοδομικού Σχεδιασμού και τις κατευθύνσεις του Ρυμοτομικού Σχεδίου Αθήνας Αττικής (ΡΣΑ), από το οποίο σε καμία περίπτωση το Μαρούσι δεν αναγορεύεται σε τουριστικό πόλο δεκτικό εγκαταστάσεως καζίνο.
- Εκδόθηκε χωρίς ειδική αιτιολογία, ήτοι χωρίς να εκτιμηθούν οι περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις από τη νέα χρήση και χωρίς να ερευνηθούν ούτε καν στοιχειωδώς εναλλακτικές λύσεις και δη εκτός του πολεοδομικού ιστού, όπως πχ στα Μεσόγεια ή και στον ίδιο το Δήμο Αχαρνών, που αποτελεί βάσει ΡΣΑ τουριστική περιοχή.
- Ανατρέπει κατά τρόπο παντελώς αντίθετο προς τη συνταγματική ασφάλεια δικαίου προηγούμενες πράξεις εφαρμογής που έχουν καταστεί διοικητικώς αμετάκλητες

Η πρώτη απόπειρα δημιουργίας καζίνο μέσα στο λεκανοπέδιο (Φλοίσβος) είχε ακυρωθεί από το ΣΤΕ 2403/1997, διότι κρίθηκε ότι τέτοιες εγκαταστάσεις είναι άκρως οχλούσες και μη δεκτικές υποδοχής σε αστικό περιβάλλον. Ομοίως η δεύτερη απόπειρα δημιουργίας καζίνο στην επίδικη θέση στο Μαρούσι, εκ μεταφοράς επίσης ακυρώθηκε με τις υπ' αριθ. 44/2021 και 45/2021 αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣΤΕ, με τις οποίες κρίθηκε ότι οι διατάξεις των άρθρων 6 επ. Ν. 4499/2017, δυνάμει των οποίων εκδόθηκε η προέγκριση ΕΧΣ αντίκεινται στο Σύνταγμα, διότι θεσπίζουν ρύθμιση ατομικού χαρακτήρα υπέρ της εταιρείας με την επωνυμία «Ελληνικό Καζίνο Πάρνηθας Α.Ε.», κατ' απόκλιση από την συνταγματική αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, χωρίς να προκύπτει ότι συντρέχουν ειδικές περιστάσεις ή επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος, που θα δικαιολογούσαν την απόκλιση αυτή.

Η επαναφορά του θέματος για Τρίτη φορά είναι συνταγματικώς ανεπίτρεπτη διότι ο ατομικός χαρακτήρας της ρυθμίσεως παραμένει και υπό το κράτος της ισχύος του νέου άρθρου 81 Ν 4790/2021, με την οποίαν προσετέθη στο ν. 4512/2018 αυτοτελές άρθρο 369α, με το οποίο, αφού εξαγγέλλεται δια το φαίνεσθαι ο κανόνας της απαγορεύσεως μεταφοράς καζίνο, προβλέπεται εν συνεχεία η μεταφορά για εξαιρετικούς λόγους τόσον ευρείς, ώστε να ανατρέπεται κατ' ουσίαν η τεθείσα απαγόρευση. Με την παρ. 6 του νέου άρθρου 369α προβλέπεται μάλιστα η δυνατότητα ταχείας αδειοδότησης βάσει του άρθρου 13 του ν. 4608/2019 (Α' 66) μέσω της Γενικής Διεύθυνσης Στρατηγικών Επενδύσεων του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, ενώ με την παρ. 7 προβλέπεται η ταυτόχρονη έγκριση του ΕΠΣ και του ΠΣΕ με συνοπτικές διαδικασίες για τη χωροθέτηση του καζίνο στη νέα του θέση,

σύμφωνα με τον ν. 4447/2016 (Α' 241).

Και τη διάταξη αυτή είναι αντισυνταγματική για τους ίδιους λόγους που κρίθηκαν με τις προηγούμενες υπ' αριθ. 44/2021 και 45/2021 αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣΤΕ.

Πέραν τούτων:

→ Τα ΚΑΖΙΝΟ είναι όλως κατ' εξαίρεσιν ανεκτά μόνον εντός χαρακτηρισμένων ζωνών τουρισμού – αναψυχής και όχι εντός πολεοδομικών κέντρων, ακόμη και όταν αυτά έχουν υπερτοπικό χαρακτήρα.

→ Ο Νομοθέτης είναι σαφές ότι ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ τα ΚΑΖΙΝΟ μέσα στα πολεοδομικά κέντρα, ακόμη και εάν είναι υπερτοπικά. Με απλά λόγια δεν θέλει να υπάρχει ΚΑΖΙΝΟ στα μέρη όπου ο μόνιμος κάτοικος πηγαίνει για να καταναλώσει, να ψωνίσει, να διασκεδάσει. Δεν τα θέλει μέσα ή κοντά στα πολυκαταστήματα, για προφανείς λόγους δημοσίου συμφέροντος. Τα θέλει μόνον σε περιοχές τουρισμού αναψυχής, αποσκοπώντας μόνο στον εφήμερο περιστασιακό επισκέπτη. Η απαγόρευση αναμειξεως χρήσεων πολεοδομικού κέντρου και τουρισμού αναψυχής γίνεται παγίως δεκτή από τη νομολογία (βλ. ΠΕ ΣτΕ 276/2007 και την εκεί παραπεμπόμενη νομολογία)

→ Δεν είναι δυνατή η δημιουργία ζωνών τουρισμού – αναψυχής εντός περιοχών που δεν προβλέπεται αυτός ο προορισμός από το ΡΣΑ. Το δε Μαρούσι, βάσει του ΡΣΑ δεν προορίζεται για τουρισμό – αναψυχή, κατ' αντιδιαστολή προς μια σειρά άλλων περιοχών. Το ΡΣΑ δεν αναγορεύει το Μαρούσι ως περιοχή προορισμένη για τουριστική ανάπτυξη, ούτε για τη δημιουργία ζωνών προορισμένων για εγκαταστάσεις μεγάλης εντάσεως όπως ΚΑΖΙΝΟ. Σε πλήρη αντιδιαστολή με το Μαρούσι, το ίδιο το ΡΣΑ χαρακτηρίζει ρητώς ως τουριστικές άλλες περιοχές του Λεκανοπεδίου, όπως το Μητροπολιτικό Κέντρο Αθήνας- Πειραιά, η Νότια Αθήνα, τα Μεσόγεια, η Λαυρεωτική, τη Δυτική Αττική και συγκεκριμένα η Ελευσίνα, η Μεγαρίδα, η Νησιωτική Αττική, ο Φαληρικός όρμος, η Ραφήνα, οι Αχαρνές, το Μητροπολιτικό πάρκο Τατοΐου. Μόνον στις περιοχές αυτές θα ήταν θεωρητικά δυνατή η δημιουργία χώρου τουρισμού αναψυχής για την υποδοχή ΚΑΖΙΝΟ και πάντως όχι στο Μαρούσι.

→ Η εγκαθίδρυση ΚΑΖΙΝΟ είναι προδήλως ασύμβατη με τις από πολλών ετών εγκατεστημένες στο Μαρούσι χρήσεις μόνιμης κατοικίας, εμπορίου, εκπαίδευσης, κοινωνικής πρόνοιας, αθλητικών εγκαταστάσεων και περίθαλψης, ακριβώς διότι πολλές από τις χρήσεις της κατηγορίας τουρισμός- αναψυχή είναι υψηλής όχλησης για περιοχές που στεγάζουν νοσοκομεία, σχολεία ή διοικητικές δομές (άρθρα 2,3,4,8 π.δ. 59/2018). Και οι τρεις αυτές κατηγορίες είναι απολύτως πλησιόχωρες στο τμήμα της Π.Ε. «Δηλαβέρη» στην οποία εγκρίθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη η μεταφορά του Καζίνο Πάρνηθας.

→ Δεν είναι συνταγματικώς επιτρεπτή η παρείσφρηση ΚΑΖΙΝΟ εντός πολεοδομικού κέντρου, διότι κάτι τέτοιο θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη ανάμειξη των χρήσεων, κατά παράβαση του ΠΔ 59/2018 και της αρχής της μη ανάμειξης των χρήσεων γης (βλ. κα ΠΕ ΣτΕ 276/2007)

→ Αντίστροφα, δεν είναι συνταγματικώς επιτρεπτή η τεχνητή απόσπαση από υφιστάμενο πολεοδομικό κέντρο, μιας μικρής εκτάσεως αυτού, που θα

χαρακτηρίζεται ως τουρισμός - αναψυχή, μόνο και μόνον για να εγκατασταθεί ΚΑΖΙΝΟ.\

— Κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, η εγκατάσταση και χρήση καζίνο ενέχει σοβαρότατους κινδύνους εθισμού και διατάραξης της ζωής του κοινωνικού συνόλου. Τα ποσοστά εθισμού στον τζόγο στη χώρα μας βαίνουν σε ραγδαία αύξηση τα τελευταία χρόνια λόγω της οικονομικής κρίσης και η τοποθέτηση ενός καζίνο στο κέντρο μίας κατά βάση οικιστικής περιοχής, δίπλα περιοχές μόνιμης κατοικίας, κοντά σε σχολεία και σε μεγάλα νοσοκομεία, αυτόματα δημιουργεί προϋποθέσεις εύκολης πρόσβασης στον στοιχηματισμό. Όλες οι ανωτέρω παράμετροι ουδόλως εκτιμήθηκαν από την προσβαλλόμενη πράξη, παρά το γεγονός ότι οι σχετικοί ουσιώδεις ισχυρισμοί είχαν εγκαίρως και επικαίρως προβληθεί, προφορικώς και εγγράφως.

— Ειδικότερα δεν εκτιμήθηκε ποια θα είναι η επενέργεια του καζίνο στη συγκεκριμένη θέση του κτήματος «Δηλαβέρη» επί των περιοχών γενικής και αμιγούς κατοικίας τόσο εντός του Δήμου Αμαρουσίου, Ψυχικού-Φιλοθέης, Ν. Ιωνίας, Ηρακλείου Αττικής, Βριλησίων, Λυκόβρυσης-Πεύκης, αλλά και ευρύτερα στους δήμους των Βορείων προαστείων, και εν γένει ουδόλως αντιμετωπίζεται το ζήτημα των δυσμενών συνεπειών από την ένταξη της χρήσης αυτής εντός του κοινωνικού ιστού, δεδομένου ότι η χρήση καζίνο είναι παντελώς ασύμβατη και επιβλαβής όταν γειτνιάζει με την κατοικία και με κοινωφελείς χρήσεις.

— Όπως αναφέρει στην ομιλία του στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, στη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής, στη συνεδρίαση της 24 Οκτωβρίου 2017, για το Ν.4499/2017, Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο (Άρθρο 40 παρ. 1 Κ.τ.Β.), ο κ. Αντώνης Πάριος, ψυχίατρος, εκπρόσωπος του ΚΕΘΕΑ για τον εθισμό στον τζόγο: «Παρατηρούμε τα τελευταία χρόνια μία αύξηση περίπου 10% - 12% στους εξυπηρετούμενους που προσέρχονται, αλλά και στα συγγενικά τους πρόσωπα. Από την άλλη μεριά γνωρίζουμε, ότι όταν ένα προϊόν βρίσκεται σε διαθεσιμότητα και η πρόσβασή του είναι εύκολη π.χ. καπνός και αλκοόλ, χρειάζεται να υπάρχουν περισσότεροι όροι που θα προφυλάσσουν και θα προστατεύουν το άτομο. Επίσης, οι επιθετικές διαφημίσεις που ενεργοποιούν στον παίκτη συγκινησιακά στοιχεία και χαρακτηριστικά για την απόκτηση ελπίδας χρημάτων γρήγορα και εύκολα οδηγούν στην αύξηση της επιθυμίας παιξίματος και οι ίδιοι οι παίκτες λένε, ότι «σήμερα ίσως είναι και θα παίξω η τυχερή μέρα». Περισσότερη ελπίδα στην τύχη συνήθως επενδύουν εκείνοι που έχουν μεγαλύτερες ανάγκες, οικονομικές, συναισθηματικές και κοινωνικές, όχι απαραίτητα, επειδή ζουν μόνοι, αλλά επειδή νιώθουν μόνοι. Όσο δυσκολεμένοι είναι τόσο πιο εύκολα χάνουν το μέτρο, τον έλεγχο και ελπίζουν, ότι κάτι θα αλλάξει από στιγμή σε στιγμή. Οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες δυσκολεύονται περισσότερο, αλλά και άλλες πληθυσμιακές ομάδες παρεκκλίνουν παίζοντας μεγάλα ποσά, χρεώνοντας και χάνοντας ολόκληρες περιουσίες. Πέρα, λοιπόν, εμείς από τις μεγάλες εταιρείες και τον ανταγωνισμό χρειάζεται να σκεπτόμαστε τις πιθανότητες εθισμού και τις επιπτώσεις στο άτομο, στην οικογένεια και την κοινωνία, γιατί αν ο τζόγος ξεφύγει να πάρει το ρόλο του ρυθμιστή της καθημερινότητας, ο παίκτης οδηγείται σε ένα φαύλο κύκλο κυνηγού των χαμένων ποσών. Αυτή η κατάσταση ενέχει μεγάλους κινδύνους, γιατί διαταράσσεται η ψυχολογική του ισορροπία, ενδέχεται να εκδηλώσει παραβατικές

συμπεριφορές και πολλές φορές αυτοκαταστροφικότητα που μπορεί να οδηγήσει και σε απόπειρες αυτοκτονίας».

→ Είναι συνταγματικώς ανεπίτρεπτη η αποσπασματική ρύθμιση των χρήσεων – αντισυνταγματικότητα των διατάξεων των άρθρων 8 και 10 Ν 4447/2016 ή έστω ανάγκη σύμφωνης προς το Σύνταγμα ερμηνείας τους.

i. Η οργάνωση των χρήσεων γης δεν νοείται σε κλίμακες μικρότερες μιας πολεοδομικής ενότητας ή και σε κλίμακες μικρότερες έστω και του ενός οικοδομικού τετραγώνου

ii. Ουδόλως συμβιβάζεται με τη χρήση γενικής κατοικίας που θεσμοθετείται παραπλεύρως, ούτε με τις λοιπές παρακείμενες χρήσεις

iii. Συνιστά κατάχρηση εξουσίας και κατάχρηση διαδικασίας (détournement de procédure), διότι η θέση είχε ήδη προεπιλεγεί για καζίνο και η προσβαλλόμενη απλώς προσάρμοσε τις επιτρεπόμενες χρήσεις για τη δημιουργία του.

iv. Παράβαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου της αρχής του αμετακλήτου των πράξεων εφαρμογής και του δικαιώματος της ιδιοκτησίας – μη λήψη υπόψη των ουσιωδών ισχυρισμών που προβλήθηκαν στη διαβούλευση.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΠΌ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ και δηλώνουμε την κατηγορηματική αντίθεσή μας στην σχεδιαζόμενη δημιουργία ΚΑΖΙΝΟ εντός των ορίων του Δήμου Αμαρουσίου αλλά και σε οποιοδήποτε άλλο χώρο στην ευρύτερη περιοχή των βορείων προαστίων.